

Hồi 82

Biên Hoang tầm mộng

Nào là Chúc lão đại, Mộ Dung Chiến, Hồ Lô Phương, Hạ Hầu Đình, Hồng Tử Xuân toàn bộ nhân vật hữu danh ở Biên Hoang Tập đều có mặt, đang vây quần như chúng tinh cùng nguyệt xung quanh Kỷ Thiên Thiên phục sức tối thời thượng, tươi tắn như một vườn hoa xuân. Đó chính là:

Phong quyển bồ đào đới, nhật chiếu thạch lựu quần

Quần khai kiến ngọc chỉ, sam bạc ánh ngưng chi.

(Tạm dịch: gió đưa dải lụa đào, nắng soi quần thắm đỏ, thấp thoáng bóng chân gà, áo mỏng vờn tay ngọc.)

Kỷ Thiên Thiên ở trên bện áo đơn lụa trắng dày, phía dưới quần kép lụa mỏng màu hồng, bó sát tấm thân mảnh khảnh, đầu tóc bích hoa kết, khuôn mặt kiều diễm trang điểm phớt qua, sắc đẹp rạng rỡ cả một vùng xung quanh. Ngắm nhìn phong tư tha thướt đoan trang tuyệt vời của nàng, Yến Phi chắc rằng hơn trăm tân khách có mặt ở đây đều cảm thấy chuyển di này không uống.

Trên mảnh đất trống bên cạnh Đệ Nhất Lâu xếp một dãy bàn dài, bên trên bày đầy các thức bánh trái đồ điểm tâm Hán có Hồ có, lại còn trà thơm, trà sữa dê, bánh sữa bánh nướng các kiểu, thứ gì cũng có, tùy ý hưởng dụng. Đám Trịnh Hùng, Tiểu Mã đang thoải mái ăn uống thật tung bừng.

Trên Đông đại nhai, xếp chặt một dãy xe la chở đầy gỗ, người của Hán bang đang chuyển gỗ xuống, chính do Bàng Nghĩa đang tíu tít chỉ huy sắp xếp vào vị trí tập kết cuối cùng.

Trên con đường dành cho người đi bộ ở Đông đại nhai, Hoang dân tập trung có đến hàng ngàn người, tranh nhau nhìn ngó phong thái của Kỷ Thiên Thiên, nhưng không người nào dám bước vào khu đất, sợ đắc tội với các bang hội.

Điều bất ngờ là Lưu Dụ cũng rất được hoan nghênh, do lão bản nương dõm đáng của Biên Thành khách sạn là Nguyễn Nhị nương cùng với Hồng Tử Xuân, lão đại Xa Đình của Hung Nô bang kéo ra một góc nói chuyện, nhưng lại không thấy Hách Liên Bột Bột có mặt.

Kỷ Thiên Thiên là người đầu tiên phát hiện sự có mặt của Yến Phi, hân hoan ra đón chàng, lập tức kéo cả đám đông chuyển động theo, trong số Yến Phi quen biết có ba người Chúc lão đại, Mộ Dung Chiến và Hô Lôi Phương.

Yến Phi ngẫm thử một hơi dài, thầm nghĩ một ngày bắt đầu như thế này sẽ là một ngày tốt hay xấu đây?

Tuy nhiên việc trùng kiến Đệ Nhất Lâu đã không còn gì cản trở, nhớ lại chàng muốn bật cười, hai ngày trước, Bàn Nghĩa vừa bị đuổi khỏi Hán bang tổng đàn, hiện tại Hán bang lại trước cổng sau mềm, để lão Bàn sai khiến khiêng cây chuyển gỗ. Bất quá Biên Hoang Tập xưa nay vẫn thế, ai cũng phải coi sắc mặt của kẻ mạnh mà hành động.

Ánh mắt long lanh của Kỷ Thiên Thiên tập trung vào Yến Phi, mặt hoa sáng bừng, nét cười nơi khóe miệng dần dần trở thành vẻ hớn hở say đắm, nhếch mép cười nói: "Yến lão đại tốt cuộc cũng tỉnh giấc rồi! Mọi người đang chờ cung hầu đại giá đây!".

Yến Phi thầm kêu bất diệu, nếu Kỷ Thiên Thiên coi chàng bằng con mắt đặc biệt như vậy, há mọi người không biết Kỷ Thiên Thiên đối với chàng có tình ý sao, chàng lập tức sẽ trở thành công địch của những kẻ hâm mộ nàng.

Quả nhiên phía sau Kỷ Thiên Thiên có tới hơn một nửa số người sắc mặt trở nên mất tự nhiên.

Yến Phi mau chóng quyết định, khẽ cười nói: "Ta chỉ dã tọa một lát, lại khiến các vị phải chờ lâu, thực đáng thẹn. Rất may chính chủ không phải là Yến Phi, mà là Kỷ Thiên Thiên tiểu thư, các vị bằng hữu cũng đỡ sầu tịch mịch".

Chàng đặc biệt nhấn mạnh mấy từ "Kỷ Thiên Thiên tiểu thư", muốn nhắc nhở Kỷ Thiên Thiên một chút.

Ngờ đâu Kỷ Thiên Thiên hoàn toàn không lý gì đến chuyện chàng có ý đề tỉnh nàng, nhìn vào mắt chàng nói: "Giấc ngủ cho cơn mộng lành, Yến lão đại lại thay bằng việc luyện công, có phải đáng tiếc không?".

Yến Phi chưa khi nào xem xét việc dã tọa từ góc độ này, nghe nói ngạc nhiên, nhất thời không biết trả lời thế nào. Mà nói cho đúng suốt đêm qua chàng bận bịu nhiều việc, căn bản không đủ thời gian đi ngủ, dã tọa nhập tĩnh là phương pháp tốt nhất để khôi phục tinh thần và thể lực, Kỷ Thiên Thiên rất hiểu người, đương nhiên không thể không minh bạch điểm này. Nàng đặc biệt nói điều này hiển nhiên muốn ám chỉ chuyện khác, hoặc giả muốn trách chàng không tự do thoáng đạt, không dám ở bên nàng, để nàng tỉnh dậy mở mắt lập tức trông thấy chàng. Nếu là như vậy, lời nói đùa của nàng chẳng phải là thuận miệng nói ra, mà lại là có ý tứ cẩn thận.

Chàng đương nhiên hy vọng là nàng có ý tứ cẩn thận.

Trải qua một đêm qua biển tình nổi sóng, buổi sáng đầu tiên tỉnh dậy ở Biên Hoang Tập, đối diện các lộ anh hùng hào kiệt, trong đầu chàng chỉ duy nhất có hình bóng Kỷ Thiên Thiên, còn lại nhất thiết đều bỏ ra bên ngoài.

Kỷ Thiên Thiên đã không cố kỵ, mình còn cố kỵ cái gì đây? Biên Hoang Tập là nơi tự do nhất thiên hạ, nhất thiết đều quyết định bằng thực lực, không phân biệt dòng dõi cao sang hèn kém. Chính như Kỷ Thiên Thiên đã nói, nàng đang tìm mộng, chính mình cũng đang tìm mộng, mỗi một người đến Biên Hoang Tập cũng đều muốn tìm giấc mộng lành của mình, giấc mộng của Cao Ngạn chính là tiểu Bạch Nhạn.

Chàng hiểu rõ mình hiện tại đang bước trên con đường hết sức nguy hiểm, đối với luyện ái nam nữ chàng đã từng trải qua, vết thương lòng sâu nặng vẫn còn chưa hồi phục. Kỷ Thiên Thiên là một thiếu nữ xinh đẹp đa tình dễ thay đổi, bất quá nếu vì vậy mà chàng lần nữa chịu thêm một vết thương, tuyệt sẽ không kêu than với lão thiên hay oán trách bất kỳ ai, bởi vì chính chàng đã biết rõ mà vẫn phạm phải, cố tình giẫm lên vết xe đổ.

Những ý nghĩ này lần lượt lướt qua đầu chàng nhanh như tia chớp, Yến Phi hoan hỉ nói: "Đa tạ Thiên Thiên tiểu thư chỉ điểm, đêm nay ta sẽ tìm một giấc mộng dài để bổ sung cho tổn thất hôm qua".

Tiếp đó hướng về mọi người ở phía sau Kỷ Thiên Thiên, ôm quyền nói: "Thỉnh các vị đại nhân đại lượng thứ cho Yến Phi tội chậm trễ".

Cao Ngạn ở bên cạnh Yến Phi rất ngạc nhiên, thầm nghĩ đừng thấy bình thường Yến Phi trầm mặc ít lời, đến khi cần ứng phó với người cũng rất dàu vào đấy.

Tuy công khai nói là vì chậm trễ, sự thực giống như gián tiếp nói lời xin lỗi với người từng bị chàng mạo phạm, đặc biệt là Chúc lão đại.

Kỷ Thiên Thiên lườm chàng một cái, ánh mắt như muốn nói: "Hãy để huynh đấy đã!", biểu hiện cực kỳ quyền rũ.

Tiểu Thi đến bên Yến Phi, dâng lên một khay gỗ có đủ trà thơm, trà sữa dê, hoan hỉ nói: "Yến lão đại, thỉnh dùng trà".

Yến Phi cười cười nhìn nàng ta, cô bé này không có gì phải sợ nữa rồi, bởi vì các nhân vật đáng sợ nhất Biên Hoang Tập đại đa số đều đã tập trung ở đây, ai nấy đều vui vẻ hiền lành, ít nhất là bề ngoài cũng tỏ ra như thế.

Kỷ Thiên Thiên tiếp lấy khay trà, cười nói: "Để Yến lão đại của chúng ta trước tiên kính Chúc lão đại một chén!".

Mọi người đều yên lặng chờ coi phản ứng của Chúc lão đại, theo quy củ Biên Hoang Tập, mọi người mời uống trà rượu, coi như đình chỉ tranh chấp.

Theo đạo lý, Chúc lão đại chịu mang gổ tới, cũng đã coi như khuấy phục dầu hàng, bất quá y có thể đổ cho là vì nể tình Kỷ Thiên Thiên. Nhưng hiện tại chuyện khó nhất giữa y và Yến Phi là giải quyết việc thu thuế dầu người của Hán bang.

Chúc lão đại nhìn trừng trừng vào Yến Phi, ánh mắt lấp loáng, đang muốn nói, Hô Lô Phương đã tiến lên một bước, đến bên trái Chúc lão đại, nói to: "Ta đã thay Yến Phi chuyển lời cho Chúc lão đại, sự thực chỉ là chuyện hiểu lầm, mọi người uống chén trà rồi ngồi xuống bàn kỹ chuyện này, không có chuyện gì là không giải quyết được".

Hoàn toàn bất ngờ, Mộ Dung Chiến cũng cười lớn, lời cuốn sự chú ý của mọi người, cất giọng hào hùng nói: "Ta đã đặt một bàn rượu ở Cổ Lý Cách bên Tây đại nhai để Thiên Thiên tiểu thư tẩy trần, xin Chúc lão đại và Yến huynh nể mặt tại hạ, Hô Lô lão đại, Hạ Hầu lão đại và Xa lão đại đã đồng ý có mặt".

Nghe vậy mọi người đều động dung, bữa tiệc này giống như một hội nghị trọng yếu phân phối quyền lực Biên Hoang Tập, trong đó Yến Phi được đề cử lên địa vị long đầu lão đại, Kỷ Thiên Thiên thì thân phận vượt trội trở thành đại quý khách.

Yến Phi ngẫm hô lợi hại, rõ ràng Mộ Dung Chiến muốn lấy mình để đả kích Chúc lão đại, nếu Chúc lão đại phản đối lập tức sẽ trở nên cô lập, các bang hội còn lại tuy không giúp chàng đối phó Chúc lão đại, nhưng chắc chắn sẽ không còn hòa theo Chúc lão đại.

Chỉ cần một bữa cơm trưa, lập tức lật nhào địa vị độc tôn của Hán bang.

Cùng thời gian ấy, Yến Phi trông thấy Kỷ Thiên Thiên mỹ mục long lanh chăm chú nhìn Mộ Dung Chiến, hiển nhiên nàng cũng bị khí chất thô dã hào hùng đại thảo nguyên phương Bắc của hắn thu hút.

Quả nhiên Chúc lão đại ánh mắt lóe lên lửa giận, hoặc giả là vì cảm giác bị Mộ Dung Chiến bán đứng, lão luyện như y cũng không thể kiềm chế được.

Cao Ngạn đang thầm kêu khổ, bất ngờ Chúc lão đại vươn tay nhắc một chung trà từ khay gỗ trên tay Kỷ Thiên Thiên, hai tay nâng lên, nói với Yến Phi: "Yến Phi ngươi đã nói rõ không phải là người của Tà gia Kiến Khang, chúng ta đương nhiên có thể chung sống hòa bình, ta không quản việc ngươi, ngươi cũng đừng quản việc ta, nhất thiết mọi chuyện như xưa".

Yến Phi thấy thái độ hung hăng của Chúc lão đại, bất giác quay nhìn Hô Lô Phương, thấy gã hơi lắc đầu, minh bạch Chúc lão đại chưa biết chuyện Lương Hồ bang

và Hoàng Hà bang liên kết, liên binh tinh cầm chén trà sữa dê, cũng hai tay nâng lên nói: "Chỉ cần mọi chuyện như xưa, Yến Phi ta đâu có hứng thú quản chuyện người khác?".

Xung quanh vẫn rất ồn ào, bàn nào bàn nấy nhao nhao bình luận, đưa ra ý kiến nọ kia, ăn ăn uống uống, chỉ có đám đông hai chục người này là im lặng, bàng quan coi sự việc phát triển.

Hiện tại chiến hay hòa là do Yến Phi và Chúc lão đại hai người quyết định, ai nấy đều phải theo quy củ không được tham gia ý kiến, sau khi kết thúc muốn đứng về bên nào lại là chuyện khác. "Nhất thiết như cũ" của Chúc lão đại muốn là quan hệ với Yến Phi như trước, chấp nhận lẫn nhau, nước sông không phạm nước giếng; "nhất thiết như cũ" của Yến Phi lại là bảo trì tình huống xưa kia của Biên Hoàng Tập, Chúc lão đại đã không được thu thuế đầu người, cũng không thể lũng đoạn việc vận chuyển hàng hóa trên Dĩnh thủy.

Lập tức Chúc lão đại song mục dăng đầy sát khí, trừng mắt nhìn Yến Phi không chớp, nếu có thể được, chắc chắn y sẽ bóp chết Yến Phi tại chỗ.

Chúc lão đại bất ngờ cười vang, trong khi chúng nhân còn chưa hiểu y muốn làm gì, chợt ngừng cười, chuyển sang Mộ Dung Chiến nói: "Mộ Dung đương gia có thể hoãn bữa tiệc tẩy trần cho Thiên Thiên tiểu thư lại tới đêm nay cử hành ở Dạ Oa Tử được chăng?".

Mộ Dung Chiến nhún vai thoải mái nói: "Chỉ cần Thiên Thiên tiểu thư không phản đối, tại hạ đương nhiên không thành vấn đề".

Nói xong quay sang đưa mắt hỏi ý Kỷ Thiên Thiên, dáng vẻ tràn đầy mị lực nam tính.

Kỷ Thiên Thiên duyên dáng mỉm cười, nhỏ nhẹ nói: "Thiên Thiên không có vấn đề".

Yến Phi và Cao Ngạn đưa mắt nhìn nhau, người nọ hiểu người kia, Kỷ Thiên Thiên nhất định đã có hảo cảm với Mộ Dung Chiến.

Sự thực, những kẻ tự cho là đủ tư cách theo đuổi Kỷ Thiên Thiên, chẳng ai không ra sức thể hiện hết bốn thân mình, hầu mong lưu lại trong lòng nàng ấn tượng đẹp đẽ nhất.

Từ xưa tới nay, tham vọng của nam nhân, không ra ngoài ba sự kiện: quyền lực, tiền tài và nữ nhân, thiếu một thứ là không được. Kỷ Thiên Thiên lại là tuyệt phẩm trong đám nữ nhân, nếu không gây nên cuồng phong lãng điệp mới là không bình thường.

Mục quang Chúc lão đại tựa như không muốn rời khuôn mặt xinh đẹp của Kỷ Thiên Thiên, quay sang Yến Phi nói: "Chúng ta đích xác phải ngồi lại cùng nhau đàm luận, chính ngọ ngày hôm nay tại tổng đàn tệ bang tại hạ xin biện một bàn tiệc, hy vọng Yến huynh nể mặt. Chén trà này xin lưu lại tới lúc đó mới uống".

Nói xong mang chén trà chưa hề đụng đến đặt vào khay gỗ trên tay Kỷ Thiên Thiên.

Mọi người vẫn không ai nói gì.

Yến Phi nâng chén trà sữa uống cạn, mỉm cười: "Yến Phi giờ Ngọ sẽ có mặt".

Chúc lão đại hướng về phía Kỷ Thiên Thiên tạ từ cáo thoái, sau đó quay về phía những người còn lại miễn cưỡng chào, xoay người bỏ đi.

Mọi người nhìn bóng sau lưng y, đều cảm thấy chuyện không dễ kết thúc, mà bữa tiệc không vui, cuối cùng sẽ biến thành cục diện thế nào, lại không ai có thể không chế được.

Tiểu Thi tiếp khay trà trên tay Kỷ Thiên Thiên, đi về phía dãy bàn gỗ, tìm nơi cất. Mục quang Kỷ Thiên Thiên dừng lại trên người Yến Phi, từ góc độ nàng đứng nhìn lại, khuôn mặt trông nghiêng của Yến Phi đường nét gãy gọn phân minh, sống mũi thẳng tắp càng khiến cho ánh mắt nàng thêm sâu thẳm, chàng tựa hồ không hề bị ảnh hưởng vì chuyện Chúc lão đại, vẫn giữ nguyên vẻ tươi tắn hồn nhiên bất cần đời.

Hốt nhiên Cao Ngạn ngậm kéo vạt áo Yến Phi, Yến Phi cười thâm trong bụng, một người từ bên cạnh Mộ Dung Chiến bước tới, thi lễ nói: "Tại hạ Hác Trường Hanh bái kiến Yến huynh!".

Sự thực Yến Phi đã sớm lưu ý người này, qua thể hình khí chất đã đoán ra đối phương là ai, chỉ vì bận ứng phó Kỷ Thiên Thiên và Chúc lão đại nên không rảnh quan tâm đến hắn.

Điều khiến chàng rất mơ hồ là những người khác kể cả Hô Lôi Phương đối với hắn tựa hồ không có mấy địch ý. Hác Trường Hanh lại là lần đầu làm quen với mọi người ở Biên Hoang Tập, nhưng giống như đã hòa nhập vào cuộc sống ở Biên Hoang Tập, trở thành một phần tử trong đó.

Hác Trường Hanh niên kỷ tương đương với Yến Phi, vai rộng, cổ to, hết sức trầm ổn uy vũ, điều khiến người ta chú ý nhất là đôi chân rất dài, khiến cho tuy hắn chiều cao chỉ tương đương Yến Phi, nhưng cảm giác cao hơn chàng một chút mà vẫn không mất cân xứng, khí khái và thể phách lấn át người.

Thể hình cao lớn lộ xuất cá tính mạnh mẽ, tinh thần quắc thước, cặp mắt to tinh tế, ánh mắt sắc bén toát ra vẻ gì đó thần bí, sống mũi cao cong cong vốn gây ấn tượng thâm trầm, nhưng nhờ ở biểu cảm phong phú, mị lực dồi dào trung hòa hết thảy, khiến cho không có người nào nghi ngờ thiện ý của hắn.

Yến Phi ngẫm thử một hơi, tự nhủ lại thêm một đối thủ khó đối phó, khó đề phòng nhất là loại tiểu lý tàng đao, nếu ngược lại tranh đấu đường hoàng dứt khoát là thống khoái hơn nhiều.

Liên mỉm cười đáp lễ.

Kỷ Thiên Thiên cũng rất hứng thú chăm chú nhìn Hác Trường Hanh, những người nàng gặp ở Biên Hoang Tập, không ít người xuất chúng và đặc sắc, đều là anh hùng hào kiệt nổi danh giang hồ, tử đệ cao môn ở Kiến Khang toàn loại chỉ biết khoa trương không thể sánh kịp.

Hác Trường Hanh cười nói: "Thanh Nhã thật phá quá, ta cũng phải chịu mang tội quản giáo không nghiêm, may mà Thiên Thiên tiểu thư đại nhân đại lượng, xin chớ chấp nha đầu đó".

Đám Mộ Dung Chiến nghe chuyện như lạc vào một đám sương mù, chỉ hiểu là Doãn Thanh Nhã mạo phạm Kỷ Thiên Thiên.

Kỷ Thiên Thiên cười duyên dáng: "Không cần nhắc lại chuyện đã qua! Thiên Thiên còn thấy rất hứng thú với Nhã muội tử!".

Cao Ngạn lại từ phía sau đẩy Yến Phi một cái.

Yến Phi chỉ muốn đá cho hắn một cú vào mông, trước mắt đám đông xa lạ này bảo làm sao chàng giúp hắn theo đuổi Doãn Thanh Nhã đây?

Đành nói: "Hác huynh lần này đến Biên Hoang Tập, phải chăng có kế hoạch triển khai lớn?".

Mọi người đều lộ vẻ lưu tâm, cần biết Lương Hồ bang trước nay chưa bao giờ đặt chân đến Biên Hoang Tập, cùng với kẻ sau lưng Hán bang là Đại Giang bang thế như thủy hỏa, hốt nhiên lại phái xuất nhân vật thứ hai trong bang đến Biên Hoang Tập, rõ ràng muốn thay thế Hán bang, có vẻ quyết chí thực hiện bằng được.

Cục thế dù thay đổi thế nào đi nữa, không chừng có thể khiến cho toàn bộ tình thế biến hóa rung trời chuyển đất.

Hác Trường Hanh lại tiến thêm một bước, nét mặt lộ vẻ cay đắng nói: "Đối với người khác câu hỏi này chỉ là hời hợt, nhưng từ miệng Yến huynh lại không có ý trào phúng. Nhưng Trường Hanh không dám oán trách, vì rằng khi tại hạ chưa bước chân tới

Biên Hoang Tập, cả Nam phương lẫn Bắc phương đều đã có người truyền bá dao ngôn làm tổn hại bốn bang, lụy ta ba ngày trước đã tới Biên Hoang Tập mà vẫn không dám lộ diện bái phỏng các vị đại lão bản, quả là thiếu lễ số”.

Yến Phi và Hô Lô Phương đưa mắt nhìn nhau, ngẫm khen tuyệt, Yến Phi là người đầu tiên được lĩnh giáo thủ đoạn ngoại giao tiên phát chế nhân của Hác Trường Hanh. Xuất sắc nhất là ngữ khí biểu tình của hắn lộ vẻ cực kỳ chân thành, khiến cho Yến Phi cảm giác nếu hắn không phải là người thật chất phát thì ắt phải là hạng đại gian hùng.

Mộ Dung Chiến nhú mày nói: "Kẻ nào dám trêu vào quý bang, chắc chắn là chán sống rồi, chỉ không rõ là những tin đồn gì mà khiến Hác huynh canh cánh trong lòng như thế?”.

Hắn xoay quanh một vòng, trước tiên bợ Hác Trường Hanh một câu rồi mới quay ra dò hỏi về lời dao ngôn, khiến người nghe rất dễ chịu, càng không thể không đáp lời rõ ràng.

Hác Trường Hanh nhìn sâu vào đôi mắt biết nói của Kỷ Thiên Thiên, một lúc sau mới xoay sang đối diện với chúng nhân, khổ não nói: "Tội danh thật là lớn! Lại có người nói bốn bang kết minh với Hoàng Hà bang, có ý đồ chia nhau lợi ích Biên Hoang Tập. Ài! Nếu Hác Trường Hanh ta thực có vọng niệm này, hãy để ta chết không an lành. Từ ngày có Biên Hoang Tập tới nay, chưa ai dám làm cái điều nghịch ý trời này, Phù Kiên từng làm điều đó, các vị xem kết quả hiện tại của y ra sao? Ai nấy đều biết Biên Hoang Tập là địa phương có thể phát tài, chỉ cần mọi người có thể chung sống hòa bình, sinh ý sẽ càng ngày càng lớn. Hác Trường Hanh ta lấy nhân cách bảo đảm, bốn bang không liên kết với bất kỳ ai, đến Biên Hoang Tập chỉ vì sinh ý, nhất thiết tuân theo quy củ của Biên Hoang Tập. Tuy nhiên nếu có kẻ nào không chịu hành sự theo quy củ, Hác Trường Hanh này còn một hơi thở tuyệt đối sẽ đấu tranh đến cùng”.

Kỷ Thiên Thiên vỗ tay nói: "Nói rất hay!”.

Hác Trường Hanh được Kỷ Thiên Thiên phụ họa, lập tức đắc ý cười ha hả: "Thật khó được Thiên Thiên tiểu thư vui lòng tán thưởng, Trường Hanh quyết không để tiểu thư thất vọng”.

Yến Phi và Hô Lô Phương nghe vậy ngơ ngác nhìn nhau, nghĩ thầm chẳng lẽ việc lưỡng bang kết minh đúng là do có người muốn gây hại cho Lương Hồ bang. Qua việc Hác Trường Hanh đã rành mạch như vậy, theo quy củ Biên Hoang Tập, nếu không có thêm bằng cứ, không ai có thể đem chuyện này bàn luận gì nữa, nếu không muốn trở thành kẻ địch của Lương Hồ bang.

Tuy nhiên ai ai cũng biết Hác Trường Hanh tới Biên Hoang Tập lần này làm ăn không có gì thuận lợi, có Chúc lão đại được Đại Giang bang nâng đỡ, tuyệt nhiên sẽ không chấp nhận Hác Trường Hanh tới đây chia sẻ miếng cơm manh áo.

Hác Trường Hanh quay sang nhìn Yến Phi, cười cười: "Yến huynh liệu có thể bớt cho tiểu đệ chút thời gian quý báu trước khi đến giờ Ngọ, chúng ta ngồi xuống nói mấy câu với nhau, tiểu đệ thực chân tâm ngưỡng mộ Yến huynh".

Cao Ngạn lại đẩy Yến Phi cái nữa muốn chàng đáp ứng.

Yến Phi đang định đáp ứng, chợt một đám sáu bảy người tiến vào, đi thẳng tới chỗ bọn họ, người đi đầu rõ ràng là lão đại Yết bang Trường Cáp Lực Hành, thân hình thấp lùn lực lưỡng, hai mắt tóe lửa, nét mặt phần hận.

Chúng nhân thấy vậy đều biết có chuyện nghiêm trọng xảy ra, ai nấy đều có cảm giác bất tường.

- o O o -